

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 czerwca 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał A. G. emeryturę od dnia 14 czerwca 2017 roku, tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. W związku z przyznaniem emerytury prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy ustało z dniem 14 czerwca 2017 roku.

Organ rentowy wskazał, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 16904,39 zł
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 486265,19 zł
- średnie dalsze trwanie życia wynosi 252,70 m-cy
- wyliczona kwota emerytury zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej wyniosła 2669,68 zł.

/decyzja – k. 25 plik II akt ZUS/

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła ubezpieczona w dniu 31 lipca 2017 roku, podnosząc, że organ rentowy nie przedstawił sposobu waloryzacji składek w poszczególnych latach, co skutkuje niemożliwością zweryfikowania prawidłowości obliczenia emerytury.

/odwołanie – k. 2/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 29 sierpnia 2017 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazano, że w związku z zarzutami wnioskodawczyni - w piśmie z dnia 18 sierpnia 2017 roku (doręczonym ubezpieczonej) podano kwoty waloryzowanych składek i kapitału początkowego oraz ze wskaźnikami waloryzacji w poszczególnych latach.

/odpowiedź na odwołanie – k. 3-3odwrót/

W piśmie z dnia 4 października 2017 roku wnioskodawczyni podniosła, że kwestionuje obliczenie podstawy wymiaru emerytury ustalonej na podstawie art.25 i art.25 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wskazała, że organ rentowy nie dokonał waloryzacji składek za rok 1999, a nadto winien zwaloryzować kwartalnie składki zaewidencjonowane po dniu 31 stycznia 2016 roku (art.25 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) – czego nie uczynił.

/pismo wnioskodawczyni – k.8-9/

Na rozprawie w dniu 18 marca 2019 roku wnioskodawczyni poparła odwołanie, pełnomocnik ZUS wniósł o jego oddalenie.

/oświadczenia wnioskodawczyni i pełnomocnika ZUS – 00:00:47-00:01:02 – płyta CD k.119/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. G. urodziła się w dniu (...)

/bezsporne/

Wnioskodawczyni miała przyznane prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 listopada 2014 roku do dnia 31 grudnia 2018 roku.

/decyzje – k.18-19, 22-23 plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 3 stycznia 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział ustalił A. G. ponownie wartość kapitału początkowego. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1.768,21 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1989 roku do 31 grudnia 1998 roku. Przyjęto wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynoszący 144,83 %. Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 17 lat, 11 miesięcy i 16 dni (215 miesięcy) oraz okresy nieskładkowe w ilości: 4 lat, 11 miesięcy i 13 dni (59 miesięcy). Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ zł} \times 82,74 \% \text{ (współczynnik proporcjonalny)} = 242,44 \text{ zł}$

$(215 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 1.768,21 \text{ zł (podstawa wymiaru)} = 411,82 \text{ zł}$

$(59 \text{ miesięcy nieskładkowych} \times 0,7\%) : 12 \times 1.768,21 \text{ zł (podstawa wymiaru)} = 60,83 \text{ zł}$

RAZEM = 715,09 zł

$715,09 \text{ zł} \times 209 \text{ miesięcy (średnie dalsze trwanie życia)} = 149.453,81 \text{ złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 r.)}$

/decyzja – k. 92-95 plik II akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 23 czerwca 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał A. G. emeryturę od dnia 14 czerwca 2017 roku, tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. W związku z przyznaniem emerytury prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy ustało z dniem 14 czerwca 2017 roku.

Organ rentowy wskazał, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 16904,39 zł
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 486265,19 zł
- średnie dalsze trwanie życia wynosi 252,70 m-cy
- wyliczona kwota emerytury zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej wyniosła 2669,68 zł.

/decyzja – k. 25 plik II akt ZUS/

Wysokość emerytury A. G. obliczonej na podstawie art.26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wynosi na dzień 14 czerwca 2017 roku kwotę 2.717,77 zł. Wysokość kapitału początkowego na dzień 1 czerwca 2017 roku po ostatniej waloryzacji rocznej przeprowadzonej 1 czerwca 2017 roku wskaźnikiem waloryzacji 106,37 % za rok 2016 wynosi 486.265,19 zł. Kwota składek na koncie ubezpieczonej do 2016 roku (zawidencjonowanych do 31 stycznia 2017 roku) i poddana waloryzacji rocznej w dniu

1 czerwca 2017 roku wskaźnikiem waloryzacji za rok 2016, tj. 106,37 % wynosi 200.514,85 zł. Nominalna kwota składek za okres od 1 stycznia 2017 roku do maja 2017 roku wyniosła 0,00 zł. Dalsze trwanie życia wynosi 252,70 m-cy.

/pisemne opinie biegłej księgowej M. K. – k.89-91, k.42-43 – w zakresie wyliczenia wysokości kapitału początkowego, ustna opinia biegłej księgowej M. K. – 00:01:02- 00:28:48 – płyta CD k.119/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał w oparciu o całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, w szczególności o powołane dokumenty z akt Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a także w oparciu o dowód z uzupełniającej pisemnej i ustnej opinii biegłej księgowej M. K. (2) oraz dowód z jej podstawowej pisemnej opinii w zakresie wyliczenia wysokości kapitału początkowego. Sąd uznał za prawidłową i mogącą stanowić podstawę ustalenie faktycznych Sądu wersję opinii biegłej, w której wyliczyła wysokość emerytury wnioskodawczyni przy założeniu, że na jej podstawie składa się, obok zwaloryzowanego kapitału początkowego, suma:

- kwoty składek ustalonej po ostatniej rocznej waloryzacji przeprowadzonej w dniu

1 czerwca 2017r. (tj. kwoty zwaloryzowanych składek należnych do końca 2016 roku),

- nominalnej kwoty składek należnych za okres od 1 stycznia 2017 roku do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc wypłaty emerytury.

Prawidłowość tej wersji opinii biegłej zostanie omówiona w dalszej części uzasadnienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie zasługuje na uwzględnienie tylko w nieznaczej części.

Zgodnie z treścią art. 173 ust. 1 i 3 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r., poz. 1270) kapitał początkowy ustala się na dzień wejścia w życie tej ustawy, tj. na 1 stycznia 1999r. Kapitał początkowy stanowi odtworzenie składek na ubezpieczenia sprzed wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z FUS, tj. przed wprowadzeniem ustawowego obowiązku ewidencjonowania przez ZUS indywidualnych składek każdej osoby podlegającej ubezpieczeniu społecznemu. Kapitał ten ewidencjonowany jest na koncie ubezpieczonego i corocznie waloryzowany, poczynając od 1 czerwca 2000r., a następnie każdego 1 czerwca kolejnego roku, według reguł przewidzianych dla waloryzacji składek, a więc przez zastosowanie wskaźników waloryzacji. Natomiast waloryzacja składek, zgodnie z treścią art. 25 ust. 5 ustawy emerytalnej, polega na pomnożeniu zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego składek przez wskaźnik waloryzacji, o którym mowa w ust. 6-10. Składki zgromadzone na indywidualnych kontach ubezpieczonych w pierwszym rzędzie poddawane są waloryzacji rocznej, dokonywanej od 1 czerwca każdego roku, poczynając od waloryzacji w 2000r., natomiast waloryzacja kwartalna, uregulowana w art. 25a ustawy emerytalnej, jest dopełnieniem mechanizmu waloryzacji rocznej. Waloryzacja kwartalna adresowana jest przede wszystkim do tej grupy ubezpieczonych, dla których pozostanie tylko przy ostatniej waloryzacji rocznej skutkowałoby nieobjęciem waloryzacją składek za określone okresy (podzielone na kwartały), co powodowałoby, że ci ubezpieczeni byłiby w sytuacji mniej korzystnej od osób przechodzących na emeryturę bezpośrednio po waloryzacji rocznej. Ustawodawca dodatkowo wprowadził waloryzację kwartalną, która oczywiście nie zastępuje i nie eliminuje waloryzacji rocznej, będącej zasadą.

Mechanizm waloryzacji rocznej polega na tym, że w czerwcu danego roku waloryzuje się składki należne do końca poprzedniego roku kalendarzowego, podlegające zaewidencjonowaniu na koncie ubezpieczonego do dnia 31 stycznia następnego roku (art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych – tekst jedn.: Dz. U. z 2015r., poz. 121 ze zm.), będącego rokiem waloryzacji. Wskaźnik waloryzacji rocznej za poprzedni rok ogłaszany jest do dnia 25 maja kolejnego roku i tym wskaźnikiem dokonuje się waloryzacji w czerwcu. Reasumując, waloryzacja roczna sprowadza się do podwyższenia – wskutek zastosowania wskaźnika waloryzacji rocznej – kwoty składek należnych na koniec poprzedniego roku, a zaewidencjonowanych na koncie do 31 stycznia roku waloryzacji. Natomiast składki należne za okres po 31 grudnia, które nie są objęte waloryzacją

roczną, podlegają waloryzacji kwartalnej zgodnie z treścią art. 25a ustawy emerytalnej. W trybie przepisu art. 25a waloryzowana jest kwota składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego na ostatni dzień pierwszego miesiąca kwartału, za który przeprowadzana jest waloryzacja, powiększona o kwoty uzyskane w wyniku poprzednich waloryzacji kwartalnych. Podobnie, jak w przypadku waloryzacji rocznych, także i w tym przypadku mechanizm waloryzacji ma narastający charakter i oznacza dodawanie kwoty wynikającej z poprzedniej waloryzacji i kwoty składek za dany kwartał oraz podwyższanie tak uzyskanej sumy wskaźnikiem waloryzacji. Sam wskaźnik waloryzacji jest wynikiem algorytmu podobnego do stosowanego przy waloryzacji rocznej, z tą różnicą, że chodzi o stosunek cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w kwartale, za który przeprowadzana jest waloryzacja do poprzedniego kwartału, powiększony o wzrost realny sumy przypisu składek na ubezpieczenie emerytalne w kwartale, za który przeprowadzana jest waloryzacja w stosunku do kwartału poprzedniego. Zastosowanie powyższych zasad oznacza, że podstawę obliczenia emerytury będzie stanowić suma składek po ostatniej waloryzacji rocznej powiększona o poddane waloryzacji kwartalnej składki należne za dalszy okres do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc początkujący wypłatę.

Stosowanie mechanizmu waloryzacji kwartalnej w odniesieniu do emerytur obliczanych w czerwcu danego roku, będącym miesiącem drugiego kwartału a jednocześnie miesiącem dokonywania waloryzacji rocznej, wzbudzało kontrowersje zarówno w praktyce organów rentowych, jak i w orzecznictwie. Przykładem tych rozbieżności było wystąpienie w 2015 roku przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku (III AUa 8/15) i Sąd Apelacyjny w Łodzi (III AUa 430/14) do Sądu Najwyższego w trybie art. 390 k.p.c. z pytaniem prawnym budzącym poważne wątpliwości na gruncie art. 25a ustawy emerytalnej. Wprawdzie nie doszło do podjęcia uchwał z przyczyn wskazanych przez Sąd Najwyższy, jednak w motywach postanowień z 6 października 2015r., III UZP 9/15 oraz z 3 listopada 2015r., III UZP 12/15 Sąd ten szczegółowo wyłożył, jak stosować mechanizm waloryzacji rocznej i kwartalnej do emerytur kapitałowych obliczanych w poszczególnych okresach obrachunkowych.

I tak w uzasadnieniu postanowienia z 6 października 2015r. Sąd Najwyższy zilustrował właściwy model waloryzacji na przykładzie wniosków o emeryturę złożonych w 2014r.

Jeśli wysokość emerytury ustalana jest w okresie od stycznia do maja tego roku, wówczas ostatnią waloryzacją roczną jest waloryzacja przeprowadzona w dniu 1 czerwca 2013 r., dotycząca składek wpłaconych do końca 2012 r. i zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do dnia 31 stycznia 2013 r. Waloryzacji kwartalnej podlegają zatem kwoty składek należnych poczynając od dnia 1 stycznia 2013 r., które nie będą poddane kolejnej rocznej waloryzacji, skoro ta nastąpi dopiero w dniu 1 czerwca 2014 r.

Na podstawę obliczenia emerytury przyznanej w pierwszym kwartale 2014 r. składa się zatem - obok zwaloryzowanego kapitału początkowego - suma:

- kwoty składek ustalonej po ostatniej rocznej waloryzacji przeprowadzonej 1 czerwca 2013 r. (tj. kwoty zwaloryzowanych składek należnych do końca 2012 roku);
- kwoty składek należnych za 2013 r. poddanych waloryzacji kwartalnej w myśl art. 25a ust. 1 pkt 1 ustawy, obejmująca
 - stan konta po pierwszym kwartale 2013 r. (kwota składek zaewidencjonowanych do końca kwietnia tego roku) zwaloryzowany wskaźnikiem waloryzacji za pierwszy kwartał 2013 r.; stan konta po drugim kwartale 2013 r. (kwota składek zaewidencjonowana do końca lipca tego roku) zwaloryzowany wskaźnikiem waloryzacji za drugi kwartał 2013 r. i stan konta po trzecim kwartale 2013 r. (kwota składek zaewidencjonowanych do końca października tego roku) zwaloryzowany wskaźnikiem waloryzacyjnym za trzeci kwartał 2013 r.
- nominalnej kwoty składek należnych za okres po zakończeniu trzeciego kwartału 2013 r. do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc wypłaty emerytury, które w świetle art. 25a ust. 1 pkt 1 ustawy nie podlegają waloryzacji kwartalnej, gdyż ta kończy się wraz z trzecim kwartałem 2013 r., a jednocześnie nie zostaną objęte kolejną waloryzacją roczną, która nastąpi dopiero w dniu 1 czerwca 2014 r.

Jeśli wysokość emerytury ustalana jest w drugim kwartale 2014 r., ale przed dniem 1 czerwca tego roku, wówczas na podstawie obliczenia świadczenia składa się suma:

- kwoty składek ustalonej po ostatniej rocznej waloryzacji przeprowadzonej 1 czerwca 2013 r.;

- kwoty składek należnych za 2013 r. poddanych waloryzacji kwartalnej w myśl art. 25a ust. 1 pkt 2 ustawy, obejmująca - stan konta po pierwszym kwartale 2013 r. (kwota składek zaewidencjonowanych do końca kwietnia tego roku) zwaloryzowany wskaźnikiem waloryzacji za pierwszy kwartał 2013 r.; stan konta po drugim kwartale 2013 r. (kwota składek zaewidencjonowanych do końca lipca tego roku) zwaloryzowany wskaźnikiem waloryzacji za drugi kwartał 2013 r. i stan konta po trzecim kwartale 2013 r. (kwota składek zaewidencjonowanych do końca października tego roku) zwaloryzowany wskaźnikiem waloryzacyjnym za trzeci kwartał 2013 r. oraz stan konta po czwartym kwartale 2013 r. (kwota składek zaewidencjonowanych do końca stycznia 2014 r.) zwaloryzowany wskaźnikiem waloryzacji za czwarty kwartał 2013 r.

- nominalnej kwoty składek należnych za okres po zakończeniu czwartego kwartału 2013 r. do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc wypłaty emerytury, które w świetle art. 25a ust. 1 pkt 2 ustawy nie podlegają waloryzacji kwartalnej, gdyż ta kończy się wraz z czwartym kwartałem 2013 r., a jednocześnie nie zostaną objęte kolejną waloryzacją roczną, przypadającą na dzień 1 czerwca 2014 r.

Natomiast w przypadku ustalania wysokości emerytury w czerwcu 2014r. – jak miało to miejsce w sytuacji skarżącej (czerwiec 2017 r.) - na jej podstawie składa się, obok zwaloryzowanego kapitału początkowego, suma:

- kwoty składek ustalonej po ostatniej rocznej waloryzacji przeprowadzonej 1 czerwca 2014r. (w przypadku wnioskodawczyni przeprowadzonej w dniu 1 czerwca 2017r.);

- nominalnej kwoty składek należnych za okres od 1 stycznia 2014r. do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc wypłaty emerytury (w przypadku wnioskodawczyni od dnia 1 stycznia do końca maja 2017 r.), gdyż te składki nie podlegają waloryzacji kwartalnej, a jednocześnie nie zostaną objęte kolejną waloryzacją roczną przypadającą w czerwcu 2015r. (w przypadku wnioskodawczyni w czerwcu 2018 r.).

Stosując powyższe zasady biegła sądowa wyliczyła wysokość emerytury podlegającej wypłacie. Biegła sądowa obliczyła wysokość kapitału początkowego na dzień 1 czerwca 2017 roku po ostatniej waloryzacji rocznej przeprowadzonej 1 czerwca 2017 roku wskaźnikiem waloryzacji 106,37 % za rok 2016. Kapitał początkowy wyniósł 486.265,19 zł. Biegła sądowa obliczyła też kwotę składek ustaloną po ostatniej waloryzacji rocznej przeprowadzonej w dniu 1 czerwca 2017 roku (wskaźnikiem waloryzacji za rok 2016, tj. 106,37 %), tj. kwotę zwaloryzowanych składek wpłaconych do końca 2016 roku i zaewidencjonowanych do 31 stycznia 2017 roku. Składki te wyniosły 200.514,85 zł. Natomiast nominalna kwota składek za okres od 1 stycznia 2017 roku do maja 2017 roku w przypadku wnioskodawczyni wyniosła 0,00 zł. Dalsze trwanie życia wyniosło 252,70 m-cy. Emerytura obliczona na podstawie art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wyniosła na dzień 14 czerwca 2017 roku kwotę 2.717,77 zł.

Na marginesie wskazać należy, że identyczny mechanizm waloryzacji składek i kapitału ubezpieczonego, który nabył prawo do emerytury w czerwcu – w oparciu o dowód z opinii biegłej księgowej poczynił **Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 7 grudnia 2017 roku w sprawie III AUa 408/16**, w którym zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi (oddalający odwołanie ubezpieczonego) i ustalił wysokość jego emerytury w oparciu o wyżej opisany model waloryzacji – wskazany w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 6 października 2015 roku w sprawie III UZP 9/15.

Podzielając stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w postanowieniu z dnia

6 października 2015 roku co do zasad waloryzacji składek i kapitału początkowego dla ubezpieczonego przechodzącego na emeryturę, Sąd Okręgowy ustalił wysokość emerytury wnioskodawczyni na podstawie art.26 zgodnie z tymi zasadami. Zatem składki i kapitał początkowy zostały poddane tylko rocznej waloryzacji - 1 czerwca 2017 roku za rok 2016 wskaźnikiem waloryzacji za rok 2016. Ani kapitał, ani składki nie były waloryzowane kwartalnie, bowiem zostały zwaloryzowane rocznie. Waloryzacja roczna wyprzedza waloryzację kwartalną – stosownie do treści art.25 a ust.1 ustawy.

Przyjęty przez biegłą w opinii mechanizm waloryzacji w opinii uzupełniającej należy uznać za prawidłowy, gdyż opinia została wydana w oparciu o przyjęcie wyżej wymienionych założeń – wynikających z modelu waloryzacji wskazanego w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 6 października 2015 roku w sprawie III UZP 9/15.

Biegła została bowiem zobowiązana do wyliczenia wysokości emerytury wnioskodawczyni przy przyjęciu, że na jej podstawę składa się, obok zwaloryzowanego kapitału początkowego, suma:

- kwoty składek ustalonej po ostatniej rocznej waloryzacji przeprowadzonej 1 czerwca 2017r. (tj. kwoty zwaloryzowanych składek należnych do końca 2016r.);
- nominalnej kwoty składek należnych za okres od 1 stycznia 2017r. do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc wypłaty emerytury.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy pominął dowód z pisemnej opinii podstawowej biegłej, w części w której ustaliła ona wysokość emerytury wnioskodawczyni z pominięciem tych założeń.

Podsumowując, w niniejszej sprawie wnioskodawczyni przyznano emeryturę od dnia 14 czerwca 2017 roku. Żaden z wyżej powołanych przepisów nie uprawnia Sądu, czy organu rentowego do pominięcia w takim stanie faktycznym, waloryzacji rocznej dokonanej w dniu 1 czerwca 2017 roku za rok 2016 i dokonanie kwartalnej waloryzacji za ten rok, jak żąda tego odwołująca.

Fakt, że ustawodawca w ust. 2 art. 25 a przepisu wskazał, że w przypadku ustalania wysokości emerytury w drugim kwartale danego roku - ostatniej kwartalnej waloryzacji składek dokonuje się za czwarty kwartał poprzedniego roku nie oznacza, że można pominąć waloryzację roczną, do której odnosi się ustawodawca w ustępie 1 tego przepisu. Zatem żądanie odwołującej się nie zasługuje na uwzględnienie.

W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 i 2 kpc orzekł jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawczyni oraz pełnomocnikowi ZUS

wypożyczając akta ZUS.

18.04.2019r.